

N:r 4.

Ansvarig utgivare:
P. WALDENSTRÖM

Den 22 febr. 1908

Pris pr år:
På posten kr. 1.50
På Expeditionen > 1.25

67 årg.

Innehåll: Pauli brev till den kristna församlingen i Efesus, av P. W. — Till ledning vid bibelstudium och bibelsamtal, av P. W. — Att tänka på. — Ur dödens väld, av K. T. Ohlson i Newyork. — Från Expeditionen. — Om Pietisten. — Från verksamhetsfältet. — Annonser.

Pauli brev till den kristna församlingen i Efesus.

Ef. 1: 3.

Det finnes intet ställe i Pauli brev, där aposteln så grundligt och så kraftigt som i Ef. 1 framhåller den stora sanningen, att frälsningen är av Gud, genom Jesus Kristus. Han upprepar detta icke mindre än 11 gånger i de första 14 verserna. Han vill riktigt pressa in det i deras hjärtan, som läsa hans brev. Han visste, av huru stor vikt det var. Det är *evigt liv* att känna Gud och Kristus (Joh. 17).

Av naturen ha vi helt andra tankar om Gud. Vi föreställa oss honom snarare så, som om vi behövde *frälsas ifrån honom*, än att han skulle frälsa oss. Många, som dock berömma sig av den kristna tron, ha icke bättre föreställning om honom, än att de tänka, att Jesus Kristus har kommit i världen för att vara *en sköld eller skärm för oss emot Gud*. Om omvändelse veta de ingenting annat, än att själen av fruktan för Gud och hans rättfärdighet tager sin tillflykt till Jesus Kristus. Likaså tänka de, att friden med Gud består däri, att den troende, gömd i Kristus, känner sig trygg gentemot Gud.

Ja, denna falska föreställning om Gud sitter så fast i många fromma människors hjärtan, att när man visar på, vad skriften predikar, nämligen att det tvärtom är *Gud*, som frälsar, så bli de förskräckta och fråga: Vad skola vi då göra med Kristus? Ett sådant tal bevisar,

att de egentligen ingenting annat ha i Jesus Kristus än en, som hjälper och försvarar dem mot Gud. När de då få höra, att vi icke behöva någon försvarare mot Gud, så veta de icke, vad Jesus Kristus skall vara till.

Sådant är det mörker, som genom syndafallet har omtöcknat våra hjärtan, och huru mycket vi än läsa den heliga skrift, så förbliva vi i mörkret, därest icke Guds Andes särskilda upplysning tillkommer, så att vi kunna se, vad där står skrivet. Det hjälper icke, att den blinde stirrar på solen. Han förblir i mörker ändå, tills hans ögon bli öppnade.

Nu säger aposteln här i vår text: *Välsignad vare Gud och vår Herre Jesu Kristi Fader*. När en mänsklig välsignar Gud, så betyder det, att hon lovar och prisar Gud för det goda, hon fått och erfart av honom. Så t. ex. säger Sakarias: Välsignad vare Herren, Israels Gud, att han har sett till och berett återlösning åt sitt folk (Luk. 1: 68). Om den gamle Simeon heter det, att när han höll Jesusbarnet i sina armar, så välsignade han Gud (Luk. 2: 28). Så tillkommer det oss allesammans att, i betraktande av de välgärningar, Gud gjort mot oss, välsigna, lova och prisa hans heliga namn.

Detta bör ske icke endast med munnen utan med hela vår vandel. Om ett barn med munnen prisar sina föräldrar, men annars är ett trotsigt, olydigt och sedelöst barn, som genom sitt leverne vanärar dem, så är det icke mycket bevändt med dess muns pris. Största åran bringar barnet sina föräldrar, när det artar sig väl samt är gott och fromt. Då blir hela barnets liv en lovsång

till föräldrarnes ära. På samma sätt prisa och välsigna vi Gud allra bäst, när vi icke blott med munnen lov-sjunga honom utan framför allt, försakande all ogudak-tighet, vandra i ödmjukhet och gudsfruktan inför hans ansikte samt i allt, vad vi göra, blott åsyfta att för-härliga honom.

Att lov-sjunga människor är icke värt. Därför säger David till Gud: Jag vill prisa din rättfärdighet, ja dig allena (Ps. 71), och åter: Icke oss, Herre, utan ditt namn gif äran (Ps. 115). Och i Rom. 1: 8 säger aposteln Paulus: Först tackar jag min Gud, genom Jesus Kristus, för eder alla. Aposteln såg och gladdes över det goda, som fanns hos dem, men han prisade icke dem utan Gud, ty han förstod, att allt var ett verk av Gud genom Jesus Kristus. Må vi följa det exemplet.

Den, som prisar människor, utsätter sig alltid för stora misstag. Kanske ser Gud dem och deras gärningarna med helt andra ögon. Vi se endast de yttre gärningarna, men Gud ser till hjärtat. Alltså: se vi något gott hos människor, så låt oss prisa *Gud*. Honom allena tillkommer äran, ty han är den, som verkar vilja och gärning efter sitt goda behag. Om vi äro till något dugliga, så är det av Gud (2 Kor. 3).

Men böra vi icke prisa andra, så böra vi ännu mindre prisa oss själva. Känna vi oss själva, så skola vi veta, att i alla våra gärningar, även de bästa, inblandar sig mycket orent, såsom Skriften säger: All vår rättfärdighet är som ett orent och befläckat kläde. Långt ifrån att vi, då vi gjort som allra bäst, hava skäl att brösta oss däröver, behöva vi tvärtom träda inför Gud och säga: förlåt oss allt det orena och syndiga, som trängt sig in i min gärning. Gud, giv oss en sådan självkändedom.

Efter orden: Välsignad være Gud, tillägger aposteln: och vår Herre Jesu Kristi Fader.

I Gamla testamentet kallas Gud Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud. Detta för att påminna folket om det förbund, som Gud hade ingått med Abraham, Isak och Jakob. Det Nya testamentet åter pekar aldrig tillbaka därpå, att Gud är Abrahams, Isaks och Jakobs Gud, utan framhåller i dess ställe, att han är vår Herres Jesu, Kristi Fader. Ty så hög som himmelen är över jorden, så mycket större är den gärning, som Gud gjorde, då han sände Jesus Kristus i världen, än den gärning, han gjorde, när han ingick förbund med Abraham, Isak och Jakob. Och när det större är kommet, talas icke om det mindre.

Han är vår Herre Jesu Kristi Fader. Men icke det allenast, han är också vår Fader. När Frälsaren lärde sina lärjungar bedja, lärde han dem säga »vår Fader», och när han var uppstånden från de döda, skickade han dem den hälsningen: Sägen mina bröder, att jag far upp till min Fader och eder Fader, till min Gud och eder Gud.

Det är denne Guden aposteln här välsignar. Han är fader över allt, vad fader heter i himmelen och på jorden. Ingen fader är att förlikna vid honom. Han har givit oss sin enfödde Son, och huru mycket mer skall han då icke ge oss allt med honom? Något större fanns icke att ge än den enfödde Sonen, och har Gud icke sparat honom, finnes det alls ingenting gott, som han icke vill ge åt oss. Låt oss tro det. Låt oss lita därpå.

Rom. 1: 8—16.

v. 8. Paulus börjar ofta sina brev med att uttrycka sin glädje över det goda, som han finner hos församlingen. Läs 1 Kor. 1: 4, Fil. 1: 3, Kol. 1: 3 f., 1 Tess. 1: 2 f., 2 Tess. 1: 3 f., o. s. v. Huru viktigt det är att se efter och erkänna det goda, som finnes hos den man har fått göra med, det må vara församling, barn, tjänare, husbonder, överhet, läraie o. s. v. Endast från en sådan utgångspunkt kan man med framgång undervisa, förmana, bestraffa o. s. v.

Han tackar *Gud genom Jesus*, ty han vet, att det goda, som han ser hos församlingen, är ett verk av Gud genom Jesus. Guds frälsande nåd går genom Jesus ut till oss, och vårt lov går genom Jesus tillbaka till Gud. Läs Ps. 115: 1, Ps. 71: 16.

Han tackar *Gud för alla*. Det allmänna tillståndet i församlingen var gott. Tillämpning: skulle aposteln kunna tacka så för vår församling? För alla dess medlemmar?

»I hela världen» d. v. s. överallt där aposteln träfade troende. Samma och liknande uttryck begagna även vi ofta. Därmed mena vi, att något är mycket allmänt (»hela världen», »alla människor», »alltid») eller sällsynt (»ingen», »aldrig»).

Rom var hela rikets huvudstad, och det var därför en så stor sak, att där fanns en kristen församling, att man överallt talade däröm. Från huvudstäderna utgår alltid ett stort inflytande till både gott och ont över hela landet. Vad detta bör mana en kristen församling i en huvudstad till. Men detsamma gäller sedan i allmänhet städer i förhållande till landsbygden.

v. 9. Paulus tager *Gud till vittne* på, vad han säger. Han räknar icke sådant såsom förbjuden edgång. Läs likaså 2 Kor. 1: 23, 11: 31, Gal. 1: 20, Fil. 1: 8. Vad Jesus talar i Matt. 5: 33 följ., det gäller *löfteseder*, såsom sammanhanget uttryckligen visar, men icke det enkla åberopandet av Gud såsom vittne.

Paulus *dyrkade Gud i sin ande*, d. v. s. hela hans inre andliga liv samlade sig i Guds dyrkan. Tro på Gud, tillbedja Gud, lyda Gud, tjäna Gud, förhårliga Gud — däröm rörde sig hela hans andliga varelse. Och det verksamhetsområde, inom vilket hans gudsdyrkan rörde sig, var *evangelii predikan*, till vilken han var avskild (v. 1). Så kan var och en kristen utöva Guds dyrkan inom det verksamhetsområdet, som är honom tillmått, samt göra varje sin, om än så ringa, syssla såsom en gudstjänst. Tillämpning: huru skall en tjänare, arbeteare, hantverkare, köpmän, ämbetsman o. s. v. göra sin syssla till en gudstjänst?

Evangelium betyder ett gott budskap. *Varje* gott budskap kan därför kallas ett evangelium. Men Paulus talar om *Guds Sons* evangelium, d. å. det goda budskap, som handlar om Jesus Kristus, Guds Son. Hela den kristna evangeliska förkunnelsen rör sig omkring

Jesus, emedan det är i honom Gud trärer fram såsom vår fader och frälsare. Läs Joh. 14: 8—11, Kol. 2: 9.

Paulus påminner Gud om de troende i Rom. Så betyder hans ord och icke bara »tänker på eder», såsom det står i vår vanliga översättning.

V. 10, 11. Aposteln längtade att få komma till Rom. Men endast om så var Guds vilja. Därför bad han om saken. Hans längtan var icke att *få se staden* utan att *få se församlingen*. Och han ville icke bara *se* och träffa de troende, utan han vill *meddela dem någon andlig nädegåva*. Han vill genom sin predikan och umgängelse bidraga till, att de må bli *stadfästa* i tron, i kärleken, i hoppet. Läs Apg. 18: 23, 1 Tess. 3: 2.

V. 12. Men Paulus väntar även för egen del andligt gagn av samvaron med dem (v. 12), nämligen att själv bli uppmuntrad genom deras tro, såsom de genom hans. Märk, vilken betydelse aposteln här tillägger den inbördes umgängelsen bland de troende. Vikten att delta i församlingsmöten. Det tjänar till uppmuntran och stadfästelse både för den troende själv och för församlingen. *Självprövning*.

V. 13. Han hade många gånger föresatt sig att fara till Rom för att *få någon frukt* bland de troende där. Deras uppmuntran och stadfästelse betraktade han såsom en frukt av sin verksamhet, ifall han finge komma till dem. Ofta anses endast det såsom frukt, att syndare bli väckta och omvända. Oriktigt. Frukten av trädgårdsmästarens arbete är icke bara det, att nya träd planteras, utan även det att de gamla träden vårdas, så att de icke dö utan frodas och bär rik frukt.

Märk vidare, huru aposteln här såsom i v. 6 kallar de troende i Rom *hedningar*. Därmed syftar han icke på deras religion utan nation. De voro omvända hedningar, icke *judar*.

V. 14. Liksom judarna kallade alla icke-judar för hedningar, så kallade grekerna alla icke-greker för barbarer. Uttrycket »greker och barbarer» betecknar därför alla hednafolk. Grekerna berömde sig av att vara visa och kallade hedningarna oförståndiga. Paulus hade fått ämbetet att predika evangelium för hedningarna och var således deras *gäldenär*. Om någon för en annans räkning mottagit något, så är han dennes *gäldenär*, till dess han utbetalet det. Huru den kristna församlingen och den enskilde kristne bör känna sig såsom *gäldenär* till dem, som ännu icke hava evangelium. Och det är vår *plicht* att betala denna skuld liksom varje annan, evad vi nu göra det med glädje eller icke.

V. 15. Känslan av denna skuld gjorde, att Paulus ville komma och predika även i Rom.

P. W.

Att tänka på.

En handling av lydnad mot Gud slår igen hjärtats dörr inför satans ögon och öppnar den på vid gavel för Herren Jesus. En handling av olydnad, om än i vårt tycke obetydlig, stänger hjärtats dörr inför Jesu ögon och öppnar den för att låta satan inträda.

Ur dödens våld.*

Det stod så livligt för mitt minne för liden lördag, den 2 nov., vad som tilldrog sig i mitt lilla torftiga hem den dagen för 38 år sedan, och jag erfor rent av ett behof att nedteckna det i skrift. Jag var då en liten pys, som tänkte på föga annat än att få något att åta samt att ha roligt. Min moder hade varit borta hela dagen, och ehuru klockan var efter 9 på aftonen, hördes hon ej av. Så länge vi kunde se ut, hade min yngsta syster och jag turat om att vakta vid fönstret, där vi arbetade att med vår andedräkt hålla isen från rutan så pass, att vi kunde spana bortåt kroken efter den genom arbete och sorger i förtid böjda gestalten av vår älskade moder. Detta hade vi för flera timmar sedan nödgats ge upp, ej endast för det inbrutna mörkret, utan även för den tilltagande kylan, som tvingade oss så nära spiseln som möjligt, för att vi ej skulle frysa alltför mycket. Min yngsta syster hade gråtit sig till sömns, för att mamma ej kom, men min äldsta syster och jag sutto uppe. Hon arbetade flitigt vid sin sömnad, och jag skötte om elden för att få det så ljust som möjligt samt varmt, tills mamma kom hem. Ute blåste en vild storm, och snön slog likt hagel mot rutan. Gång på gång gick jag ut och spanade genom mörker och snöyra efter den för mig käraste personen i hela världen. Ibland ropade jag, men endast vindens tjut hördes svara.

Klockan närmade sig 10. Jag stod sysselsatt vid elden, och min syster höll på med sitt arbete, då dörren hastigt slets upp, och in rusar vår moder med förstört utseende och förfärligt upprörd. Hon kastade sig på en säng utan att säga ett ord, tills vi med ifriga frågor och yttringar av största oro tvingade henne att tala, då hon yttrade med dov röst: »Jag har sett eder far, och han önskade, att jag skulle följa med honom. Först tänkte jag gå till honom, men så, när jag kom ihåg, att han är död, blev jag alldelvis förskräckt och sprang hemåt, det fortaste jag kunde, utan att se mig tillbaka.» När hon sagt detta, brast hon ut i hejdlös gråt en stund, och så började hon plågas av våldsamma uppkastningar och frossbryningar, varefter hon yrade vilt en stund. Detta varade dock ej länge, förrän hon alldelvis tytsnade och ansiktet antog en hemsk dödlig blekhet, då all känsel och förnimmelseförmåga syntes ha lämnat henne, och vi fruktade, att slutet när som helst kunde inträffa.

Just då kom jag ihåg, att doktor S. för tillfället vistades i B., och jag erbjöd mig att springa dit, vilket jag även gjorde, till trots av min spökrädsla, som under aftonen fått näring i allra högsta grad. Men det gällde min moder, och vad ville jag ej göra för henne. Vinden hade stillat av och snön föll jämnt, men tätare än förut.

Då jag kom fram till herrgården, hade doktorn

* Denna berättelse av pastor K. F. Ohlson i New York har jag hämtat ur kalendern Aurora 1908, som utges av Svenska Missionsförbundet i Amerika. O, att de troende i allmänhet toge vara på sådana här verklighetsbilder, av vilka livet är så fullt. Då kunde vi slippa ifrån alla dessa engelska och amerikanska diktade s. k. berättelser, som förskämma den andliga smaken. Den som har en sådan verklighetsbild att ge, är hjärtligt välkommen med den till Pietisten.

P. W.

redan gått till sängs, men han var vänlig nog att genast följa mig, då han hörde, varom fråga var, och gav sig ej ens tid att invänta den släde, som genast skulle spänna för. Han földe mig tillbaka genom skogen, och vi kommo hem betydligt före den skjuts, som lämnat B. strax efter oss.

Då doktorn kom in, låg mamma alldeles som då jag lämnade hemmet. Jag hade under vägen talat om för doktorn, vad mamma sade sig ha sett, och att detta vållade hennes sjukdom. Han hade ej svarat ett ord till detta, men sedan han noga undersökt den sjuka, yttrade han med darrande röst och synbart deltagande:

»Eder mor trodde sig se sin aflidne man, emedan hon var sjuk redan då. Stackars kvinna, hon är utsliten till kropp och själ, och troligen hade hennes tankar sysselsatt sig med eder avlidne fader, då hon i sin vilda feberyra tyckte sig se honom.»

Min syster upplyste nu, att mamma ej sovit stort under de två föregående nätterna, emedan hon måste hava det arbete färdigt, som hon i dag varit hemma med. Hon hade så under dagen gått fram och tillbaka två mil, och under hemvägen i sådan snöstorm.

»Ja», tillade doktorn, »undra på, att hon är nedbruten; det är ett under, att hon kunde taga sig hem.»

Då föll jag in med gråten i halsen:

»Men mamma blir väl bra i morgon, och sedan skall hon aldrig mer behöva arbeta, ty nu är jag stor och skall arbeta för henne och vår minsta syster.»

Doktorn lade sin hand på mitt huvud och yttrade med synbar ansträngning:

»Jag önskar, att jag kunde ge dig något hopp; men vartill skulle det i detta fall tjäna, då dödsarbetet snart är afslutat och livet ej kan stanna mer än högst två timmar. Hon får aldrig sitt medvetande tillbaka i denna världen och kan aldrig tala till eder mer.»

Då han sagt detta, skyndade han genast ut ur rummet, tydlig för att slippa bevitna verkan av de ord, han talat. När han kom i dörren, vände han sig om och sade sig skola komma igen frampå morgonen. En släde hade anlänt, som tog doktorn tillbaka till B., och vi stackars barn stodo såsom förlamade av vad vi hört.

Då kastar sig min syster ned vid sängen och ropar till Gud. Jag skall aldrig glömma hennes bön, den ljuder ännu i min själ:

»O, Gud, jag har aldrigbett till dig förr och aldrig förr frågat efter dig, men du har ju sagt i ditt ord, att den som beder, han får. Hör då min stackars fattiga bön och gör mamma bra igen. Tänk på mina små syskon, som omöjligen kunna reda sig utan henne, och dessutom är hon ju icke frälst; låt mamma leva, tills hon blir frälst.»

Så där bad hon, och jag visste, att det var sant, att hon dittills aldrig frågat efter Gud eller hans ord, och jag undrade mycket, om Gud skulle bry sig om hennes bön under sådana omständigheter. I början kunde jag ej bedja, utan bara grät, men så började jag bedja också:

»Kære Gud, låt mamma leva, tills jag är 16 år. Men i delsamma kom jag att tänka på, att min yngsta

syster skulle bliva endast 13 år, då jag var 16, så då bad jag igen:

»Kære Gud, låt mamma leva, tills min lilla syster också är 16 år, och så låt henne leva en hel mängd år till, så skall jag köpa henne ett bättre hus än detta, och hon skall ej mer behöva arbeta om nätterna eller gå ut, när det snöar.»

Ungefär så där bad jag, men snart somnade jag i vrån, där jag låg, och vaknade ej, förrän någon stämpte av sig snön och bultade på dörren. Det var doktorn, som kom tillbaka och hade en annan herre i sällskap. Doktorn gick fram till bädden och trodde säkert, att allt var slut, men med största förvåning utropar han:

»Herre Gud, kvinnan är ju bra, hon sover lugnt, och pulsen är alldeles normal.»

Han kände på pulsen igen, tog temperaturen samt talade något till min syster, varefter han vände sig till sin följeslagare och sade halvhögt:

»Om någonsin ett underverk inträffat, så är det här.»

Detta var allt, jag hörde av honom. Sedan talade han något till min syster, hur hon skulle behandla mamma, då hon vaknade, varefter de aflägsnade sig. Jag gick upp, skakande av kyla, men också av en känsla, att Gud varit i vårt hem under natten, och att någonting utomordentligt timat i vår lilla bostad. Jag bar in ved och livade upp den stocknande brasen. Min syster hade något att åta i ordning, men det var troligen den enda gången under min barndom, som jag låt matenstå orörd. Min syster sade till mig att aldrig tala om, vad som hänt, eller hur hon bedit, och jag kan ej minnas, att jag en enda gång talade om det, medan jag var barn. Sedan jag blev predikant, har jag en och annan gång omnämpt det såsom bevis på, huru Herren Gud hör bön, även då sådana, som aldrig bedit förr eller frågat efter Herrens ord, anropa honom.

Frampå förmiddagen samma dag kunde min moder sitta uppe, men hon talade aldrig om, vad hon aftonen förut sade sig ha sett, och vi talade ej heller däröm. Troligen hade hon glömt detta, såsom ju vanligen är fallet, att vad den sjuke talat och erfari under sin ysel, försvinner ur minne och tanke, sedan hälsan återvänt.

Många år därefter, sedan jag blivit predikant, träffade jag doktor S. i Stockholm. Även han var nu troende. Han kände mig ej, men då jag talade om denna händelse och tillade, hur min syster och jag kämpat med Gud i bön om mammas liv, mindes han väl denna för oss så ryksliga natt. Jag frågade, vad han tänkte om helbrägdagörelse genom trons bön, och särskilt under dessa omständigheter, där ingen av de bedjande åga den saliggörande tron. Efter en stunds tystnad yttrade han: »Jag är läkare, ej teolog, det passar kanske ej, att jag besvarar dylika frågor, men jag är glad, att Herren Gud hör bön, om en förhårdad vetenskapsman beder om sin själs frälsning, eller ett par fattiga okunniga barn bedja om sin moders liv, sedan läkekonsten förklarat sig hjälplös och vanmäktig.»

K. F. Ohlson i New York.

Från verksamhetsfältet. | Emedan somliga n:r av Pietisten endast äro 8:sidiga, måste meddelanden från verksamhetsfältet i dessa betydligt förkortas. Vi äro annars mycket tacksamma för de många meddelanden och notiser, som insändas till expeditionen. Vi hoppas att så småningom komma därhän, att varje n:r blir 16-sidigt, då det ju lämnar betydligt mera rum för dylika meddelanden. Men ärtill fördras, att prenumerantantalet blir åtminstone 15—20 tusen. För innevarande år torde det komma att stanna vid omkring 10 tusen.

* * *

Uppgifterna för matrikeln. | Vi bedja att få påminna våra vänner för matrikeln. | Landet runt om de cirkulär, som av distriktsföreståndarne kringsänts för att samla uppgifter till detta års matrikel. Respektive ordförande, som ännu icke återsänt blanketterna, torde godhetsfullt genast ifylla dem och återsända dem till föreståndaren för distriktet.

* * *

Distriktsföreståndare och resepredikanter. | Vi göra härmed en vänlig erinran till alla den inre missionens arbetare, som äro anställda i Svenska Missionsförbundets tjänst, att i tid insända redogörelse för det gångna årets verksamhet. De skola vara inne till Expeditionen senast den 1 april.

* * *

Kollekt för understödsfonden. | På våren brukar varje år upptagas en särskild kollekt till förstärkning av den s. k. understödsfonden, över vilken Svenska Missionsförbundets konferens förfogar. Må våra trogna vänner och understödjare icke glömma den i år. Fonden behöver allt det understöd, som den kan få, för att icke behöva avslå alltför många ansökningar om hjälp.

* * *

Till våra medhjälpare. | Vi känna ett behov att redan nu få säga våra vänner och medhjälpare, som bidragit och hålla på att bidraga till tidningens spridning, ett hjärtligt tack. Det har verkligen gått bättre, än vi från början väntade, så att vi ha all anledning att vara tacksamma. Och vi känna oss icke minst tacksamma till de vänner, som samlat prenumeranter.

Om Pietisten

skriver en gammal predikant följande uppmuntrande ord, som torde vara värd att tagas till hjärtat av litet var:

»Jag vill uttala min glädje och tacksamhet för det, att vi i Pietisten fått ett organ för den inre missionen. Pietisten har under många år varit kär för mig. Jag har prenumererat på den sedan slutet av 1860-talet. Alltid har jag haft mycken uppbyggelse av den, och till en rätt uppfattning av Guds ord har jag i densamma haft en mycket god ledning. Då den nu på visst sätt framträder i en ny form, har den även mycket tilltalat mig, särskilt den påbörjade utläggningen av Efeserbrevet och textutredningarna till ledning för bibelstudium och bibelsamtal. O, vad vi alla behöva föras djupare in i Guds ord. Kunskapen i Guds ord är ofta mycket bristfällig hos de eljest kära nädebarnen. De likna i många fall små barn, vilka sticka i munnen kol och aska, ja, nästan allt vad de få tag uti, emedan de icke kunna urskilja, vad som är närande och nyttigt. Allt vad som låter andligt, taga de emot, synnerligast om det framställas på ett sätt, som tilltalar deras känsla, och följen blir, att några följa nästan alla lärdomsväder, som blåssa. För många år sedan, då jag bodde i W., kommo mormoner dit och predikade sina galenskaper. Jag fruktade icke alls, att några av de troende skulle snärjas av en så grov villfarelse. Men till min sorg fick jag se, att åtskilliga av föreningens medlemmar, vilkas liv i Gud jag icke betvivlade, blevo tjusta och slöto sig till dessa bedragare. Åtskilliga predikanter ha icke heller rätt behjärtat vikten och betydelsen av en rätt kunskap i Guds ord och till följd därav alltför mycket fostrat de troende att leva på känslor. »Man behöver något för hjärtat», säga de, »kunskap är endast för huvudet». Ja, på ett predikantmöte, där jag var med, var det en predikant, som liknade kunskapen vid engelska sjukan, då endast huvudet växer. Jag har länge känt det såsom en brist ibland oss predikanter, att så få finnas, vilka enligt apostelns ord äro »skickliga att undervisa». Under sådana förhållanden kan man icke annat än med glädje och tillfredsställelse emottaga den hjälp till Guds ords rätta uppfattning och förstånd, som nu bjudes oss i den kära Pietisten. Gud välsigne Lektorn även i det arbetet allt framgent.»

Härtill vill jag endast lägga: Läs, vad Kristus och apostlarna tala om kunskap: Luk. 1: 77, 11: 52, Matt. 13: 11, Joh. 8: 32, 16: 3, Rom. 3: 7, 10: 2, 15: 14, 1 Kor. 1: 1, 5, 2 Kor. 8: 7, Ef. 3: 19, Fil. 3: 8, 2 Petr. 1: 5 o. s. v. En vacklände kunskap gör hela den kristliga karaktären vacklände. Allt vad som skall bliva hjärtat till liv och näring, måste gå genom huvudet.

P. W.

Skulden betald.

Från Norberg skrives:

En god och stämningsfull tacksägelsefest hade Norbergs missionsförening i Kärrgruvans missionshus söndagen den 19 jan., då den sista avbetalningen gjorts på den skuld, som vilat på det för ett par år sedan ombyggda missionshuset. Deltgandet av missionens vänner var allmänt, och glädjen över att nu få samlas i skuldfritt hus var stor. Många innerliga tacksägelser för Herrens nåd och hjälp uppsändes och från varma hjärtan.

Likaså har en broder från Walla sänt oss nedanstående meddelande:

»Tacksägelsefest hölls söndagen den 2 febr. i Walla missionshus med anledning av att missionsföreningen på platsen nu är av med sin missionshusskuld. Huset invigdes 1905. Då fanns en skuld å detsamma på 2,700 kr. Genom arbete och bön är den nu betald. Herren tillkommer äran därfor.»

Invigning av missionshus.

Pålsboda missionsförening invigde söndagen den 9 febr. sitt nyuppförda missionshus »Betania». Församlingens föreståndare och ledande mannen vid husets uppförande, landtbr. D. Selin, hälsade de församlade välkomna och redogjorde i korthet för husets tillkomst, varefter invigningstalet hölls av pastor E. Ungerth från Örebro. På e. m. hölls kortare tal och predikningar av flera talare.

Det vackert belägna missionshuset ligger på en höjd strax söder om Pålsboda järnvägsstation. Byggnaden har krävt en kostnad av 8,100 kr., vari ej är inberäknat värdet av tomt, som är skänkt av D. Selin, samt det virke och arbete, som av missionsföreningens medlemmar kostnadsfritt lämnats. Skulden torde bliva omkring 4,000 kronor. Huset har en större sal med läktare samt en mindre sal, som medelst skjutdörrar kan öppnas till den större, rymmande sammanlagt över 500 personer. Även finnes bostad med rum och kök för vaktmästare. Huset är en av de vackraste byggnader i sitt slag på landsbygden.

Harads. En meddelare från denna plats berättar om en söndagsskolkurs, som under böneveckan hållits där under ledning av predikant E. O. Asplund från Luleå. Alla texterna i årets första kvartal genomgångos, då eleverna turvis fingo hålla lektioner. Säkert nedlades många frön, som skola bärta goda frukter för verksamheten på denna trakt.

Om missionsmöten ha flera meddelanden blivit oss tillsända. Så hölls den 25—27 jan. ett talrikt besökt och av Gud rikt välsignat missionsmöte i Långvattnet, en större by inom Stensele socken i Lappland. Ordet förkunnades av missionärerna M. Gerdlund och J. Öman

samt evangelisten Alfr. Lindberg. En god och stilla men väckande ande förnams under hela mötet. Sista kvällen var det många, som sökte frälsning hos Jesus. Bland dessa befann sig byns lärarinna. Av Herren är det. Honom tillkommer äran.

I Vasakyrkan, Kristianstad, hölls missionsmöte söndagen den 2 och måndagen den 3 febr. Mötet började på söndagen med barnpredikan av O. N. Thomson, varafter predikningar och föredrag hölls av predikanterna A. Strömbäck och L. P. Andersson, skollärare J. A. Wallendorff och redaktör C. Boberg. Särskilt på söndagen var mötet besökt av så många, kyrkan bekvämt kunde rymma. En god ande vilade över mötet, och många av åhörarne voro synbart gripna av de sanningar, de fingo höra.

På måndagsaftonen höll redaktör C. Boberg föredrag över ämnet: »Luther och Reformationen». I raska och livliga drag skildrade talaren på ett medryckande sätt den store reformatorns liv och gärning samt hans betydelse för den kristna missionen i alla tider. Oaktat inträdesavgiften var 50 öre, var även den delen av mötet talrikt besökt. Hela inkomsten tillföll oavkortad Vasa-kyrkan.

Hvetlanda missionsförening höll sitt vintermissionsmöte den 1 och 2 februari. Mycket folk var samlat, och en helig stämning var rådande. Ordet frambars av pastor K. Palmberg, pastor Sjöberg från Amerika, predikant Samuel Johansson från Göteborg, redaktör Karlsgren och predikant Henriksson.

Från Blidö skrives:

Ett större samtals- och diskussionsmöte var av Blidö friförsamling anordnat den 29 januari, till vilket alla ortens troende voro inbjudna. På mötet, som var besökt av omkring ett 200-tal deltagare, behandlades flera frågor av stor betydelse för det kristliga livet, församlingen och verksamheten. Samtalet, som började kl. 10 f. m. och avslöts kl. 4, var synnerligen lärorikt. Det livliga meningsutbytet var alltigenom präglat med en broderlighetens ande, som uppenbarade sig i hänsynsfullhet och förståelse. Vi förnummo Herrens närvoro och vårt hopp är, att lärdomarne må bärta rika frukter för framtiden.

Det är nu årsmötenas tid, och sådana hållas landet runt av våra missionsföreningar. Vi kunna här endast i korthet lämna några utdrag från de många referat av sådana möten, som blivit oss tillskickade.

Den 25 och 26 januari höll Tidaholms missionsförening sitt årsmöte. Medlemsantalet var vid årets slut 227. Inkomsterna under 1907 hade uppgått till kr. 5,641: 70, varaf kr. 1,500 använts till slutbetalning av kyrkskulden. — Föreningens predikant har sedan den 1 april varit L. Breum.

Torsåkers friförsamling höll årsmöte ävenledes den 26 januari. Förutom de ordinarie inkomsterna, som uppgått till kr. 7,341: 14, har församlingen under året fått från en medlem mottaga en synnerligen värdefull gåva, en större pedalorgel, värd i fabrikspolis kr. 1,250. Medlemsantalet är 419.

Samma dag, den 26 jan., höll *Götlunda missionsförening* sitt årsmöte. Denna förening fick söndagen den 1 dec. förlidet år inviga sitt fjärde missionshus.

Hallands och västra Smålands missionsförening höll sitt årsmöte i Anderstorp den 31 jan. och 1 febr. Ett 40-tal ombud hade infunnit sig. Vid de offentliga mötena talade kyrkoherde Sandelius samt predikanterna Sjölin, Söderberg, Benjaminsson m. fl.

Söndagen den 2 februari höll *Valbo evangeliska missionsförening* sitt årsmöte i Betelkapellet i Valbo. Revisionsberättelsen utvisade, att det för senaste verksamhetsåret använda rörelsekapitalet uppgått till kr. 4,576: 25. Till betäckande av bönhuskulden hade genom frivilligt tecknade bidrag insamlats något över 1,000 kr. Medlemsantalet utgjorde vid senaste årsskriftet 221.

Skönviks brödraförsamling höll sitt årsmöte den 2 februari. Församlingens predikant, G. Hjelm, föredrog års- och revisionsberättelsen, varav framgick, att inkomsterna under året uppgått till kr. 3,303: 70. Alla voro tacksamma till Gud för den fridens ande, som varit rådande i församlingen.

I missionshuset i Smedjebacken höll *Norrbärkes kristna missionsförening* sitt årsmöte söndagen den 2 februari. Årsinkomsterna hade uppgått till kr. 4,059: 31. Föreningens fyra missionshus äro taxerade till ett belopp av kr. 21,796: —. Medlemsantalet är 190.

Hörsby friförsamling höll den 5 och 6 februari sitt årsmöte, som var mycket talrikt besökt. Såsom predikanter vid mötet tjänstgjorde doktor Arvid Moberger och predikanterna Aug. Oldin från Nybro, O. Blomdal från Ålem och R. Holmer från Kalmar.

Vid friförsamlingens årskonferens, som hölls den 2 februari, återvaldes till föreståndare och ordförande doktor A. Moberger. Församlingen utgöres av 273 medlemmar. Dess inkomster under år 1907 uppgingo till kr. 3,093: 65 och utgifterna till kr. 2,273: 03. Församlingens tillgångar uppgå till ett värde av kr. 19,420: 62 och skuldrerna till kr. 3,800: —.

Edinge ungdomsförening höll sitt årsmöte den 2 februari. Års- och revisionsberättelsen gav anledning till tack och lov till Gud, som så härligen hjälpt under det gångna året. Mötet avslutades med ett gemensamt bönemöte, då Guds Ande var märkbart nära. Under glädje och fröjd skildes man åt, tackande Gud för den sköna och härliga dagen.

I Gudby missionshus höll *Sorunda missionsföreningens ungdomsförening* sitt årsmöte den 2 februari. En fridens och broderlighetens ande vilade över mötet.

Väster-Löfsta missionsförening firade sin årsfest den 9 februari i Heby missionshus. Under året ha 33 nya medlemmar intagits i församlingen, vars medlemsantal nu är 237. Inkomsterna ha uppgått till kr. 9,015: 27. Härav ha kr. 1,000: 98 lämnats till Svenska Missionsförbundets yttre mission. — Predikant Persson från Bergsjö, som under julen och bönveckorna tjänat församlingen och nu skulle återvända till sitt hem, tog samtidigt under ömsesidiga tacksägelser farväl för denna gång.

Kronobergs läns missionsförenings årsmöte hölls i Växiö den 1 och 2 februari. Omkring 30 ombud voro närvarande. Bland beslut, som fattades, må nämnas anordnandet av en särskild bönvecka för verksamheten inom länet under november månad. En bibelkurs kommer att, om möjligt, anordnas även under år 1909. Det offentliga mötet var talrikt besökt. Som talare uppträddes kyrkoherde Villén, Edsberg, pastor Palmberg, Smålands Taberg, pastor Dahlbäck, Alvesta, predikant Ax. Andresén, Elmhult, m. fl.

Umeå brödraförening höll sitt årsmöte den 8 och 9 februari. Inkomsterna hade utgjort kr. 3,690: 46, och tillgångar över skuldrerna voro vid årsskiftet kr. 8,343: 82. På söndagen talade predikant H. Ahnlund, Umeå, redaktör J. B. Gauffin från Uppsala samt resepredikant Bergfors.

Söndagen den 9 februari firade *Brunflo missionsförening* sin årsfest i sitt missionshus i Ope, som var tilltränsel fyllt av uppmärksamma åhörare. Flera talare förkunnade Guds levande ord. — Ur revisionsberättelsen märkes, att inkomsterna uppgått till kr. 1,108: 68, därav kr. 200 använts till avbetalning å missionshusskulden.

Mikaeliförsamlingen i Stockholm höll årsmöte den 10 februari. Medlemsantalet i församlingen uppgår till 59 och ekonomin hade balanserat på kr. 4,382: 70.

Wifstavarfs brödraförening firade sin årsfest söndagen den 9 februari. Föreningen har under det gångna året fått hälsa 26 nya medlemmar välkomna. Medlemsantalet var nu 124. Inkomster och utgifter ha under året balanserat med kr. 3,548.

Herren har även under året besökt församlingen med en ljuvlig väckelse, då de äldre blivit vederkvickta och många blivit förla till andligt liv.

Norrby brödraförening höll sitt årsmöte söndagen den 9 februari. Av års- och revisionsberättelserna visades, att verksamheten varit god och vunnit i inre och yttre stadga. Det talrikt besökta mötet avslöts med firande av Herrens nattvard. —

Från Tierp skrives:

Alliansmötena ha under två års period hållits i missionshuset, Elimkapellet, frälsningsarmén samt i Tolfta missionshus. Mötena ha varit talrikt besökta, och en och annan har stått upp för att börja leva för Herren. I enighet och frid ha de troende arbetat sida vid sida för att bjuda människobarn till Kristus.

Rättvik. Välkomstfest för församlingens i Rättvik nye predikant, Ax. Nordgren från Bjursås, hölls den 9 februari i Lerdals templarlokal. Missionsvänner från socknens alla delar hade talrikt infunnit sig.

Predikanten Eric Ericstam, Bolsta bruk, har antagit Kumla missionsförenings kallelse att bliva dess predikant. Platsen tillträdes den 1 juli.

Söndagsskolsmöte för Medelpad anordnas i Sundsvall söndagen den 15 mars med början kl. 11 f. m. Som predikanter medverka W. Haglund, J. Hellström och undertecknad m. fl. Välkomna mangrant till mötet!

Aug. Johansson.

Västmanlands Ansgarilförening håller sitt kvartalsmöte i Simtuna Mariebebådelsedag den 25 mars. Predikanterna Lidén, Nyström, Wetterberg, Linden, Palm m. fl. medverka. Styrelsen sammanträder den 24 mars kl. 3 e. m.

J. A. Lindblad.

Evangelistkurs anordnas under nästkommande mars månad under medverkan av flera bröder i Immanuelkyrkan i Jönköping.

Anmälan om deltagande insändes till någon av undertecknade.

Jönköping den 18 januari 1908.

W. Walldén.

A. Ohlén.

Söndagsskolsmöte för Tröjdens missionsförening med omnejd hålls i Grillby den 15 mars.

Redaktör J. B. Gauffin, Uppsala, besöker mötet och håller på samma plats under påföljande vecka övningskurser med lärare.

Enligt beslut vid predikantmötet i Luleå hålls nästa predikantmötet för Norrbotten i Malmberget under april månad. Närmare framdeles.

Säfström.

Bäckström.

Stort församlingsmöte hålls i Vasakyrkan, Kristianstad, söndagen den 22 mars kl. 1–6 e. m. Församlingarna i trakten inbjudas. Gemensam kärleksmåltid anordnas. Medlemskort eller rekommendation av känd troende torde medtagas. Inträde 50 öre.

Offentligt möte till vilket allmänheten inbjudes hålls kl. 10.30 f. m.–1 e. m. med predikan av J. A. Wallendorff, P. E. Dahlkvist m. m.

O. N. Thomson.

Predikantmötet kommer, vill Gud, att hållas i Stockholm för 4:de distrikts predikanter den 9 och 10 april. Vidare meddelas längre fram.

Predikant- och församlingstjänaremöte hålls i Gräsmyr den 27–29 mars. Frågor, som skola behandlas vid mötet, samt anmälan om logi och tiden för ankomst till Hörsjö station bör vara insänt till predikant Edv. Bäckman, Gräsmyr, Hörsjö, före den 20 mars.

Välkomna bröder!
Umeå i februari 1908.

L. A. Holmström

Missionsförbundet

Illustriterad tidning för Svenska Missionsförbundets yttre mission

26:te årgången

utkommer under år 1908 med 2 n:r i månaden.

Tidningen innehåller förutom ledande artiklar i missionsämnena brev från missionärer, underrättelser om andra missioner, meddelanden från expeditionen, textutredningar för söndagsskolan, redovisningar m. m.

Priiset är kr. 1: 50, då prenumerationen verkställas på posten, och kr. 1: 25, då den sker hos expeditionen och minst 5 ex. rekviseras att sändas under samma adress.

Den som samlar prenumeranter och tar tidningen genom posten erhåller vid insändandet av kvitton på minst 6 prenumeranter antingen ett ex. av kalendern Ansgarius fraktfritt eller ock 25 öre i provision på varje n:r. Då tidningen rekviseras hos expeditionen, lämnas vart 11:te exemplar gratis.

Till utlandet kostar tidningen kr. 2: 50 pr ex.

Pietisten

Illustriterad tidning för Svenska Missionsförbundets inre mission

67:de årgången

utkommer från och med 1908 med 2 n:r i månaden.

Tidningen kommer att under år 1908 innehålla korta utläggningar över Efeserbrevet i uppbyggelseartiklar av P. W., biografier över framstående män på det andliga området, meddelanden från verksamhetsfältet, handledning vid bibelsamtal, goda berättelser, meddelanden från Missionsförbundets expedition m. m.

Prenumerationspriset är detsamma som för tidningen Missionsförbundet.

Barnavännan

Illustriterad tidning för barn i hem och skola

25:te årgången

utkommer från och med 1908 som Svenska Missionsförbundets tidning för de små.

Barnavännans redaktion och ledning blir dock densamma som under alla föregående år. Såsom hittills kommer tidningen att innehålla ledande uppsatser över något Guds ord, längre och kortare berättelser, skildringar ur naturen och livet, berättelser från missionsfältet i Kina och Kongo, Ryssland och andra orter, där Missionsförbundet upptagit verksamhet. Såsom förut utkommer tidningen till varje söndag i åtta stora sidor med fina illustrationer och gott papper och tryck.

Tidningens pris å postanstalterna är 1 kr. 25 öre. Hos Expeditionen kostar tidningen 80 öre för exemplar, då minst tio exemplar tagas på en hand. De sändas då under korsband kostnadsfritt till rekvisiten.

Som gratisbilaga följer söndagsskolans textbok för 1908 samt ett sextonsidigt sommarnummer. Textboken säljs extra till ett pris av 5 öre.

Rekvisitioner på dessa publikationer torde verkställas ju förr dess hellre antingen genom postverket eller direkt hos

Svenska Missionsförbundets Expedition.

För söndagsskolan.

Textböcker för 1908 å netto 5 öre.

Klassböcker av den vanliga sorten 10 öre.

Klass- och textboken, interfolierad och bunden i styva permar 25 öre.

Svenska Missionsförbundets Expedition.